

tes filii poenis afficiantur; siquidem quotidie euenit, ex optimis parentibus sceleratos filios naçci, vt ex Abraham Israæl, ex Iaac Etan, ex Samuele loel, & Abia, ex Eidei Daudis rebellis Abiælon, ex Imperatore Marco Aurelio Cömodus, ex Scipione Africano tam indig-
nus filius ortus est, vt Valer. Maxim. lib. 3. cum obcuritatem ex maximo splen-
dore exortam dixerit, in quo est maxi-
mè obseruandum, nullum ex claris, illu-
stribus viis Romanis filii similes, sed
viliissimos filios reliquisse, vt testantur
Auid. Cals. in vita Imperat. eueri. Pog.
Florent. lib. de infelic. Princip. Petr. Cris-
nit. de honest. disciplina, lib. 21. Per cö-
trarium ex praxis; turpibusque genito-
ribus probi, & incliti filii prodierunt, vt
a Saulo Ionathas procreatus est, ab
Achaz Rege Iudææ zechias, ab Amon,
qui etiam regnauit in Iudæa, Iosias, a Leu-
tigildo Gortho Hilpanis Rege Ermene-
gildus, & Recaredus, de quo D. Chry-
stom. super illud Matth. cap. 3. ver. 9.
Patrem habemus Abraham; &c. Vbl. ait.
Quid Timotheo nouisse creatur, quod pa-
trem habuit Tharam Luteorū Deorum cul-
torem; nonne s'paratus a genere suo positus
est in caput Fidelium, vt non iam diceretur si
lius peccatorum, sed Pater Sanctorum? nec
poruerit eius gloria fodiare partem in-
corer. Virgil. lib. 7. Aeneid. de Mezenzio, &
Lautio eius filio agens ita canit.

Dignus, qui Letiore effet,
Imperis, & cui pater haud Mezenzio esset.
Similiter pater idem non immunitas mo-
ribus filios peccatos, ac optimis solent
generare, prout communis contigit pa-
renti Adamo, Abram, Iaac, Imperatori
Vespasiano, & innumeris alijs frequen-
tissimis, ut notat Menoch. sup.
lib. 6. pres. 5. 8. nu. 10. cum seqq. Tiraq. de
legib. conubialib. l. 7. n. 9. Aug. Barbot. in
collectan ad c. nō debet 22. ex n. 5. de reg. iur.
in 6. Inde non præsumptione, ledit pucio-
ne, quod filiipretes imitaturi sunt, fénit
Alciat. de presump. reg. 1. pref. 24. nu. 1.
quem referit, & lequitur Menoch. n. 10.
Atque ita ratio puniendi filios ob-
ligari, cum ex eisdem feri fundamens
carum pendeat resolutio, vt videre
est apud Sanch. sup. Ant. Gom. d. nu. 16.
Ceuall. q. 653. Dubitatur itaque num filii
proditorum in Principem incident in
poenas d. l. quisquis, praescriptas in filios
reorum. & Malæficiis, qui iam erant

con-

Licit autem contraria sententia cum 69
Sanch. tenerida foret, ampliatio, quam
idem tradit ibidem n. 15 no posse admittit
viuetur; vt enim filii genitum, post-
quam pater hæresim mente cöcipere,
priusquam ad actum exterrum perueni-
ret, non incurrire poenas in liberis hæ-
reticorum flabilitas. Sed hoc ipsius poti-
ssimum fundamento defititur; nam si
filii plectantur eo quod ex sanguine in-
fectio tunc procreati, infectio non prohæ-
nit ab actibus externis, sed a prauitate
animi, qui cum per mentalem voluntatis
actum sit contaminatus, propè ad
limitatum paternum facinus in prole
transfundetur. Nec placet, quod in pro-
bationem adducit, scilicet leges in im-
ponendis delictorum poenis non inspec-
te solam infectionem internam, cu[m] pro-
pter illam, nec ipsi filiis inquinis teneatur,
vnde multomilii filii innotescunt
vñtilio Gothro Hilpanis Rege Ermene-
gildus, & Recaredus, de quo D. Chry-
stom. super illud Matth. cap. 3. ver. 9.
Patrem habemus Abraham; &c. Vbl. ait.
Quid Timotheo nouisse creatur, quod pa-
trem habuit Tharam Luteorū Deorum cul-
torem; nonne s'paratus a genere suo positus
est in caput Fidelium, vt non iam diceretur si
lius peccatorum, sed Pater Sanctorum? nec
poruerit eius gloria fodiare partem in-
corer. Virgil. lib. 7. Aeneid. de Mezenzio, &
Lautio eius filio agens ita canit.

Proxima questioni hac adeò affinis est, vt simul a DD. de viraga que soleat dil-
putari, cum ex eisdem feri fundamens
carum pendeat resolutio, vt videre
est apud Sanch. sup. Ant. Gom. d. nu. 16.
Ceuall. q. 653. Dubitatur itaque num filii
proditorum in Principem incident in
poenas d. l. quisquis, praescriptas in filios
reorum. & Malæficiis, qui iam erant

concepti tempore facinoris perpetra-
ti. Partem negatiuam amplexi sunt San-
chez. nu. 10. cum seqq. Ceuall. ex nu. 14.
Suarez in suo Theologiar. F. verb. filij. nu.
226. Clat. in d. 6. Lofa M. diefatis, nu. 12.
Gottofredang. in Q. in d. l. quisquis Ba-
nacol. sup. verb. Filij ante delictum patris.
Orosi. in Lemacipatum, nu. 4. ff. de Senato-
rib. Oian. in concor. iur. lit. F. verb. Filius,
nu. 68. Giscent. in I. 4. Taur. nu. 3. vers. Se-
cundus mo[n]s limitatur. Molin. d. cap. 11. nu.
55. Oied. sup. d. cap. 23. nu. 08. Pat. Molin.
sup. pres. Gutiér. d. cap. 30. nu. 32. Me-
dices in tract. more omni. soluit. n. 118. Ve-
la de pie. d. l. cap. 21. vers. 2. Et plurimi
apud Sanch. & Ceuall. qui hoc de iure
Regio indubitate dicti, & ab omnibus
Hilpanis Interpretibus teneri, testatur
Gutiér. per leges Regni quas D. Conar.
referit, lexq. Ordinatio nescit nisi nova
Recopilationi, que est l. 3. n. 8. lib. 8. Vn-
de non pauci quoniam de iure comunis
co[n]testant, hinc de iure nostro vera[m]
opinio[n]em profiteantur, vt Ant. Gom. d.
nu. 16. in fin. Villalob. in antonim. iur. ciuil.
in Regi. lit. F. verb. Filius. nu. 45. D. Conar.
infra vers. Quarto soler, ab histamine rece-
dit Greg. Lop. in d. l. 2 glo. 5. ad medium.
71. Sed oppositio, & he quod omnes filios
d. l. quisquis comprehendunt, tuetur Greg.
Lop. ubi proxime, Ant. Gom. sup. Meno-
ch. d. pres. 33. nu. 16. Merlin. d. q. pres. 30.
n. 17. vers. In punctione iuris Farin. de criminis
les. Maij. l. 116. n. 91. Gig. l. 11. de paen.
quis fili. in curiaq. n. 2. Afflit. in con-
flict. Regi. Scil. rubric. 2. n. 39. Bber. deci-
7. n. 6. Declan. sup. lib. 7. cap. 41. nu. 8. Ca-
teria in questione criminis. tit. de questione ran-
gent. puni. delicto. cap. 1. n. 11. Villalob.
de hereticis. quod l. 23. ad inem. Surda de alim.
tit. 1. quod l. 3. in fin. Bellapertica in l. nul-
lus. C. & l. leg. Jul. Maij. Roland. cons. 74.
nu. 2. vol. 3. Platea in §. Publica autem. nu.
27. inst. de publice. indic. Quæ tentatio
quod ius commune verior est, prout ten-
tit D. Couart.

Vrl. Tertio, opinioni Calderini.

72. Filiam Regis, vel Duci, aut alterius in
dignitate constituti dici non posse, nec
prærogativis, vt rale[m] gaudere, qui an-
te a deputat Regnū, aut Ducatum natus
est, porro inque esse filium minorem
nra in successione Regni, si poliquam
pater illud obtinuit, cultus sit, tentavit
Didac. Per in addit. ad Segu. ait, numerus ex-

familia, §. Sed si fundum, nu. 72. ff. del. 2.
& in l. 5. verb. No gozzen, tit. 1. lib. 4. Ordin-
nement. Cremen. ing. 50. Ceuall. q. 653. n.
21. Cotta in memorib[us], verb. Primoge-
nitus, ver. Sed quid si Rex, Sanch. d. c. 27. n.
14. in 9. argum. Clifuent. int. 49. Taur. in 4.
q. Mart. Laudeni. in tract. de primog. q. 3. &
alii, quos laudat Cald. de nominat. embry-
ten. q. 13. n. 45. ver. Neque abs re, & Guille-
liec. in c. Raynarius, verb. in codem testamen-
to, el primo, nu. 200. Hinc in Persia inter
Arraxem, & Xerxem Daris filios mota
controversia super Regni successione, nā
ile, fēct primogenitus esset, ante patris
dignitatem cit natus, hic vero, qui erat
minor atate à parente iam Regis fuerat
genitus, huic Regnum adiudicatum est,
Iudee Demarato Spartanorum Rege, vt
refert Justin. lib. 1. de bel. extern. Hero-
dot. lib. 7. Roder. Suar. in i. quoniam in pri-
ribus, limit. 11. n. 22. C. de inofic. telam. Si-
mili modo decla est causa de Medio-
nebus Ducatu inter Ludouicum, & Ga-
leatium fratres, Rainald. Cort. lib. 13. in-
dagation. iur. c. 6. Gutiérdi. lib. 2. hisfor.

Ibi. Hanc profecto opinionem.

Contrarium vero probatur ex l. 2. §. 73
In flag. ff. de Decurionib. l. moris 9. §. Paro-
tes. ff. de pan. & cum D. Couart. plurimi
tentiant, qui existimant, nihil intercede,
filium ante, vel post dignitatem patris
naçci. Ant. Gom. lib. 1. 40. Taur. nu. 67. P. Mo-
lin. d. p. 624. nu. 1. ver. Porro in maioratis
bus. Greg. Lop. in l. 2 glo. 10. tit. 15. p. 2.
Molin. de primog. lib. 2. cap. 1. num. 3. vbi
Addition nestant, hoc iam propter recep-
tam confutacionem, illa extra contro-
versiam, Menoch. de prel. upm. lib. 4. pres.
92. nu. 3. Mier. de maiorat. part. 2. quod l. 2.
illat. 3. Culac. in l. 1. Senator. Cade dignita-
tis. lib. 12. Petr. Greg. syntagm. lib. 45. cap.
3. n. 5. Hotom. trillu. lib. 41. Daaren. lib.
2. diss. annivers. c. 29. Ioan. Mill. in reper-
tor. verb. Filius primogenitus. Salycet. int. Im-
perialis. §. linda. C. de sup. Azen. licet di-
stinguat. in l. 1. n. 83. 84. tit. 1. lib. 6. Recop.

Ibi. Quibus accedit, & cōvenire videtur.
Filius nobilis non est, post cuius nra-
uitatem parenti prærogativis nobilitatis
cōceditur, l. 1. tit. 1. lib. 6. Recop. l. vlt. C. de
Decurionib. lib. 10. Gutiér. d. cap. 30. n. 36.
P. Molin. d. p. 658. nu. 21. vers. Tertio ex
lege, Menoch. couf. 267. num. 11. August.
M 2 Bar.

Barbos, in collectan. ad Auth. quid eis, num. 7. vers. Dum textus, C. denupt. Otalor. de nobilitate part. 4. princip. cap. 2. Sanch. vbi pro scime, Cenali. sup. n. 22. Azeued, in d. l. 1. n. 82. Aliud erit si post conceptionem ante nativitatem pater nobilis efficiatur, argum. l. qui in utero 7. cum similib. ff. defat. bonum.

75 Quare et alius, cur quoad dignitatem non constituitur ea differetia, quae quoad nobilitatem admittitur inter liberos antea, vel post eam adeptos procreatos? Cui responderi poterit, ad nobilitatem non sufficere, ut quis filius nobilis sit, sed necessario de filiis patris, ut ex generoso patre procedat, vnde qui ante priuilegiis patris concepsum nascuntur plebei sunt, quoniam sibi nobilis iam dici possint. Postea vero progenies ex nobilitate genitore oriuntur, atque ita nobilium numero adtributur. At ut quis gaudet priuilegii paternae dignitatis, in ipsamque succedat, opus non est quod à Rege, Duce, aut Senatori signatur, nā sat est ex eonatus esse, qui aliquando ad aliquod honore fatigatus euchitur, l. Senatoris filii 5. ff. de Senatorib. nec superueniens status paterni mutatio ius filiationis, & vinculum dissolvi potest. Hinc prouenit, ut liberi post dignitatem quæstori melioris conditionis non cencentur, etiā clarior parere precentur, quia solum filii sunt attendit.

Ibi: Imo ego idem responderem.

76 Hanc ampliationem ad conclusionem proximè traditam, ut scilicet priuilegium nobilitatis concessionem aliqui, cuiusque posteris, liberorum natos non comprehendat, tuerit P. Molin. vbi proximè. Azeued sup. d. nu. 82.

Ibi: Quin, & illud, si fallor.

77 Ratio huius declarationis ad legē Regiam manifesta est, nam confirmatio est iurius quæstori corroboratio, quæ nihil de novo tribuit, nisi aliud de mente confirmatis appareat, cap. inter dilectos 6. §. Ceterum, de fide instrum. cap. quæ diversitatem 5. §. Mandamus, de cœc. præbend. l. & quia 6. ff. de iuris fact. omn. iud. l. Aurelius 29. §. Testamento ff. de literat. legat. Tsch. lit. C. conc. 705. & 708. Gutier. pract. lib. 3. c. 17. n. 43. Selle Aragon. decif. 15. n. vlt. Azeued. vbi proximè, n. 72. 73. Rot. apud Farinac.

decif. 123. nu. 5. p. 1. recent. Menoch. conf. 191. n. 46. Pacian. de probat. lib. 1. c. 30. n. 13. Deci. in rubr. de confirm. utili. vel inut. Marefot. variar. lib. 1. cap. 9. n. 5. 6. Lotter. sup. lib. 2. q. 54. nu. 64.

Vers. Quarto solet pro Calderino.

Hanc solutionem D. Couar. quæ vers. 78 fina est, impugnat Sanch. d. c. 27. n. 14. col. 3. in fin. vers. Sexto. ex l. 2. Molin. d. dif. pot. 658. nu. 5. Qui reficiunt differentiam inter delicta ex quibus filii ob paternum citim plectur, & alia, ut antea natu. neantur, led in merito, nam in alijs crimib. nubis præter lela. Malefatis liberi posse procreati prærogativa paterna dignitatis non gaudet, non in poena, sed quoniam ab homine priuato sunt geniti qui dignitate ob propriū feciſ carer. Hæc tē ratio in eis, qui a patre in honore constituto, ante delictum, scilicet sunt progeniti omnino cesar, ideoque hanc distinctionem iurata pislime admittunt, l. emancipatum 7. vbi Confutus rationem reddit, ibi. Nec enim propriè Senatoris filius dicetur, cuius pater Senator moris est, antequæ ipse nascetur, ff. de Senatorib. l. 2. §. In auct. ff. de Decurionib. Sed cū leges propter facti atrocitatem in liberos statuant, cum tam ante, quam postea natu. quoniam pater deliquerit, liberi sunt, omnes comprehendunt, quandoquidem sine clementione loquentur, maxime a ratione de cendi admisita ad eas cōstitutiones quæ probauimus sup. n. 68. Ex quibus constat differentia recte a D. Couar. in præenti constituti, ut argumentum Calderini diluat. Ad quod est text. in l. moris 9. §. Pa. rentes, ff. de pen.

Ibi: Huiusque opinionis censentur esse. Sequentibus, & alijs fundamentis, quæ aduersus Calderinum ipsi adducunt, respondunt Sanch. n. 17. & Molin. sup.

Num. 6.

Addit Gutier. d. c. 30. nu. 46. At Sanch. 80. nu. 14. post princip. in 2. argum. licet fateatur, verba d. cap. non imputantur, i. q. 4. nō reperiunt in loco, qui a Gratiano citatur, nibilominus ex alijs D. Augustini locis eadem sententiam probat, & D. Couar. solutionem hic tradidit retellit, sed authoritates, quas adducit palam agant de peccato paterno quoad pecuniam pīritualēm, probant que nullum peccatum

parentum officere poste filii iam natis, nam originales duntaxat afficit post illud procreatos, quod ex eo appareret, quia in prædictis locis semper existens Doctor de peccato originali verba facit; & quidem ex Sacris litteris constat, filios iam natos ob patris culpam temporali plecti, sic Chā deliuante, puer Chanaan filius eius maledictr. Genes. cap. 9. vers. 25. Similiter Acham ob peccatum filii, quos habebat tempore, quo deliquit, igne extinguitur, los. cap. 7. vers. 24. quidquid contra communem opinetur Vaz. q. tom. 1. in l. 2. disp. 135. cap. 3. n. 1. 3.

Num. 7.

81 Potest quis iustus ex causa ob alienum facta ipsa pecuniaria puniri, non corporali, quare statutum illam imponens valer. Gutier. a. num. 27. Ojeda. d. cap. 23. num. 107. Cacher. Pedemont. decif. 88. num. 18. Clar. d. lib. 5. §. fin. q. 86. n. 5. Magon. Lucca. decif. 17. n. 2. 3. part. 1. Farinac. in præ. crimin. que. 24. num. 18. Caball. refut. crimin. cof. 149. num. 18. Card. Tsch. lit. 5. conc. 605. & conc. 6. 18. Ant. Gab. commun. lib. 3. tit. de iur. que. non tollendo. conc. 2. num. 18. vers. Quartu. ampli. Ioan. de Platea in rubric. vers. Quod autem, C. de decreto. Decurion. lib. 10. Cartar. de exequat. sentent. cap. bannit. à num. 7. 1. Luc. de Penna in l. 1. verb. conuenit. C. de omni ag. defert. lib. 11. Cyriac. tom. 2. contravers. 356. num. 46. Menoch. de arbitrat. lib. 2. c. 346. num. 10. latè Guazzin. sup. defen. 3. 3. cap. 24. num. 8. Idemque consuetudine potest introduci, Roman. conf. 30. Menoch. num. 11. qui alios referat alterens, ea statuta rigore esse plena, & ideo strictissimè interpretanda, idem docent. Dec. in l. extra territor. num. 5. ff. de iuris fact. omn. iudic. Marfil. ang. 224. Tsch. d. conc. 605. num. 20. Cyriac. sup. num. 43. Merlin. statut. laudandus. num. 10. Malcard. de statut. conc. 4 ex num. 9. 1. unde cum qui pro alieno crimine panierius veuit, illud plene probati oportet per veras probationes, nec sufficit, ut res pro confesso properter contumaciam habeatur, Card. Tsch. lit. P. conc. 212. Malcard. sup. conc. 10. n. 19. Guazzin. n. 9. & dixi sup. de liberti hereticorum agens.

Ibi: Nihilominus verum est.

Valer. statutū, vt quis properet delictū ab alio commissum infamia notetur, si iusta sit cau. Tsch. lit. P. conc. 212. num. 48. Clar. vbi proximè. Farinac. d. quæst. 24. num. 192. qui fatentur hoc durissimum esse, & in crimine læzæ Malefatis duntaxat ob inmanitatem leceri tolerari, quare talia statuta non valere, docuit Bald. in rubric. C. res int. alios act.

Vers. Hinc appetet.

Saturam tener, quo cauetur, vt pater sit alius ad soluendam poenam pecuniariam pro filio delinquente intra legitimam, Tsch. d. conc. 6. 8. num. 9. Bonac. commun. tom. 1. lib. 4. tit. 6. num. 10. Mich. Crast. intrat. de success. §. Legitima. quæst. 12. num. 3. vers. Sed diversum, Merlin. de legitim. lib. 3. tit. 1. quæst. 33. ex num. 7. Clar. d. quæst. 86. num. 8. Surd. decif. 314. num. 1. Farinac. sup. 160. Caball. sup. cap. 250. num. 1. Gomez in §. Actiones. n. 24. inst. de actionib. Caffan. in confutat. Burgund. rubric. 7. §. 2. num. 5. Dueñas reg. 356. num. 2. Cagnol. in l. vlt. num. 287. C. de paci. Suar. receptar. sentent. verb. legimi. ma. num. 67. Padill. in l. si emancipata. num. 3. 4. C. deus & fact. ignorat. Menchac. de succession. creat. §. 29. num. 286. Ioseph. Ludouic. Perus. decif. 11. num. 24. Gutier. de delict. quæst. 42. num. 8. & in §. Sui. num. 9. inst. de hered. qualit. vbi ampliat, etia ultra legitimam. Quod statutum ea ntitut ratione, quia parentes ita magis studebunt, vt filii bonis moribus imbuatur, ac potius in bono, quam in malo versentur, Caball. vbi proximè. Roman. in l. 1. filios. la 2. num. 27. vers. Quid ultimum, ff. solut. matrimon. Ruin. conf. 8. num. 1. 2. lib. 5.

Sed præfato statuto locus non erit, vbi 184. pater delinquens habet nepotem ex eo, qui minimè ad solutionem conditio[n]is pecuniaria tenebitur, Bald. in l. 1. q. p. 2. in prim. lectur. vers. Quero, pater habet filii. ff. de gisq. sui vel alien. iur. sun. Tsch. num. 11. Ioseph. Ludouic. sup. num. 27. cum seqq. Crast. num. 4. Surd. decif. 167. per totam, Bajard. ad Clar. d. quæst. 86. num. 23. Ruin. num. 6. Merlin. latè sup. quæst. 36. per tot. Caball. num. 23. Farinac. sup. num. 172. quod tamen failit in crimine læzæ Malefatis, Bajard. vbi pro-

proximè Farinac. sup. n. 172. Merlin. q. 36. in fine.

85 Similiter locus non erit statuto, si filius, qui deliquerit, soluendo sit, Caball. num. 32. vbi alij. Neque in nepote delinquente, quanvis pater eius de medio sit sublatus. Caball. num. 21. Merlin. sup. quæst. 37. num. 3. vbi disputat. Ruin. num. 5. Dyn. in lege Iulii. 6. Hoc capite, ff. derit. nuptiar. Nell. in tract. de bannit. 1. quæst. 34. in fine, de aliis limitationibus consulas Caball. d. cas. 250. & Clar. d. 9. fin. q. 86.

86 Præter quas aliam à se prirūm exco-
gitata tradit Merlin. d. q. 33. in fine, &
lib. 4. tit. 1. quæst. 4. num. 11. quando scilicet
crimen admittit, propter quod filius
potest ex hæredari, vt heres, nam pa-
ter ex hæredando illum poenam pecunia-
riæ solutionem effugit, ad quam ex
statuto tenebatur; ducitur ea ratione,
quoniam per delictum filii fuit ius que-
stum patris ad excludendum illum à le-
gitima, cui per statutum non ceniebat
fieri prædictum, atque ita præuenien-
do filii petitionem, eodem potior erit,
que sententia licet humanitate, ac equi-
tate fulcatur, vt idem Merlinus aſce-
rat, difficultatibus non caret; nam, cum
filius statim, filio damnato, legitimam
illí competentem extorquet, ipse ita
præuenit, vt iam exhaeredationi locus
non relinquatur, quæ in tempus mortis
exhaereditans confertur, sicut catena,
quæ testamento disponuntur, l. 1. ff. de
testament. cum exhaeredatio, nisi testa-
mento facta, non tenet. s. Codicilli, inſ.
de codicilli. Nec interefit, quod pater ante-
quam filius agat, filium reum ex hæ-
redem faciat, quia non insipicit tempus,
quod disponitur, sed illud ad quod
dispositio conseretur, l. in tempus 62. ff. de
hæred. inſit. l. s. qui heres 11. ff. de vulgar. l. Tiro cum moretur 56. ff. de ſuſſuſt. Bald. in l. res. c. de iur. dot. Menoch. conf. 770. num. 2. Tiraquel. de primogen. quæſt. 40. num. 174. Vnde cum filius præoc-
cupet legitimam filii, nihil supererit, quod
per exhaeredationem pater posset eide-
adimere.

87 Deinde in contrarium mouet, quod
donatio ingratitudine in prædictum
tertij non reuocatur, l. si post diuortum
70. s. Patrona, ff. de iur. dot. l. si don. 24. C.
ed. Bald. in d. 9. Patrona. Salycket. in d. l. ff
dotem. Rip. in l. vlt. quæſt. 51. C. de reno-

cand. donar. & alij, quos refert Menoch.
conf. 723. num. 21. diximusque sup. lib. 1.
cap. 11. in fine, ergo codem modo pater
non valabit in prædictum filio, cui ius
quæſtum est, filium suum propter In-
gratitudinem, allam ve cauam exhaere-
dere, cum eadem ratio in vitroque cau
reperiatur.

Tandem idem fudet, quod si patri
licerit, exhaeredatione impedita con-
fiscationem legitimi filii, inane fore
statutum, quo caueretur, vt pater, solue-
ret pecuniariam condemnationem illis
casibus, quibus filius posset exhaereditari,
cum in potestate patris esset, statutum
poenam cultare, ac mente statutum
illudere, lex enim nisi in inuitos reddat
ter, nullius erit momenti, atque eius
virtus ei punire, & coercere, l. 1. l. legi
virtus 7. ff. de legib. Igitur statutum, per
quod pater cogitur soluere pro filio co-
demnationem, locum habebit, et si de
iure delinquens posset exhaereditari. Allo-
quin quod vna via denegatur patri, si
licet legitimi filii retentio, alla permit-
tere ut aduersus iuris principia, c. 7. nro.
de Cleric. coningat. in 6. cap. cum quid 84.
vbi notatur, derig. iur. ed. lib. Menoch.
conf. 285. num. 41. Cyriac. tom. 3. contro-
ver. 437. num. 12. ex quibus, & alij co-
fulto omisit, que facile occurrit, dubia
reditur Merlini sententia, quæ ta-
men probari rectius poterit, & cum pater
ex delicto, vel ingratitudine præceden-
ti filium exhaeredem fecerat, ac posita
fuit damnatio filius ex novo criminis
poena pecuniaria, quam pater soluere
debet, tunc enim præuenit causam filii,
nec suo iure priuari, eum est, maxi-
mum cum alij posset filius in odiu patris,
quo te exhaeredatum cognouit,
tale scelus admittere, ex quo veniret
poena pecuniaria plecendus, vt ita filius
legitimam patris auferret. Quod cum
huiusmodi statuta odiola sint, erit faci-
lius admittendum.

Ad tradita paulo superius sunt aliquæ
obſeruanda. Primum ad computationem
legitimam, vt pater eam loquat pro filio
delinquente inſcipiendo, est tempus
sententie, perinde acsi tunc ille morere-
tur, nec amplius tenebitur filio, aut fi-
lio, eti, adiuto patrimonio, decedat,
quemadmodum nec repetere poterit, si
exhaustis facultatibus, obeat. Tell. Fer-
nand,

nand. in l. 22. Taur. num. 14. Caball. d. cas.
250. num. 26. Nell. sup. part. 1. temp. 2.
qæſt. 35. Merlin. qui de praxi testatur,
d. lib. 3. fit. 1. qæſt. 39. num. 3. vbi tres re-
fert opiniones, de quo etiā videre oportet
Farinac. d. quæſt. 24. num. 187. Man-
gil. de imputac. qæſt. 41. Gutier. in cap.
quanvis pactum, verbo a filia, num. 13. 14.
depact. in 6. Secundum, filium posse post
delictum renunciare sive legitimam ante
condænationem, atque ita non erit locus
confiscationis ex statuto, Merlin. q. 38. n.
4. Mäg. q. 4. n. 6. quod limites, si in fraude
fit, vt in crimen, quod delinquenter
priuat bonis a die delicti, vt Malversationis,
argument. l. si donations 32. 6. vlt. ff. dedi-
cationibus. Tertiū, patrem non ren-
teri, si filius vt contumax, & non exlegiti-
mis probationibus condænetur, Merlin.
qæſt. 35. à principi. Farinac. pluribus lau-
datis. num. 176. Alciat. de presump. reg.
9. presump. 22. num. 2. Slim. de Pratis,
conf. 6. num. 1. Bertraz. conf. 8. num. 14.
lib. 1. Quartū, non esse necessarium, vt
pater citeretur in causa, qua aduersus fili-
um delinquenter tractatur, ad solutionem
legitimam, nisi quando filius abel-
let, & propter eius contumaciam iuxta
formam in statuti pater teneretur, tunc
enim citari debet, vt sententia ei præ-
dictum parlat, Farinac. num. 183. Mer-
din. vbi proximè num. 7.

Ibi: Quanvis excluso statuto.
90 Secundum l. commun. pater non est
aliquis ad soluendum legitimam filii
deliquerit, vt pecuniaria poena illi im-
posita satifiat, Farinac. sup. num. 4. 6.
Caball. d. cas. 250. num. 2. Clar. d. quæſt.
86. num. 3. Dueñas sup. reg. 336. num. 2.
Craſſi. quæſt. 12. num. 2. Padilla sup. num.
33. Merlin. qæſt. 33. num. 2. Menchac.
d. 9. 20. num. 285. Boer. decif. 22. Ruin.
conf. 149. num. 3. Vt. commun. tom. 1.
lib. 3. tit. 16. de inſicio/ſt. reg. num. 55.
ver. Et hinc est. Salar. vbi ſupra. Valdes in
addit. ad Roderic. Salar. in l. pſt. rem iudica-
tam, notab. 13. ff. de re iudicat. Valade. de
partitionib. cap. 21. num. 2. Surd. d. decif.
167. num. 1. Ioleph. Ludouic. vbi Jupra.
Tusch. lit. P. conc. 212. n. 15. Gutier. d. q.
42. num. 1. 2.
91 Quod limitatur, si filius veniret capi-
te pieſtentus, nili pecuniaria poena sol-
ueretur, Valade. vbi proxime num. 6. 9. est tamen
communis opinio, quod e. b. crimen iux-

culis publicis detinetur, dum soluat, Fa-
ran. n. 21. Dueñas limit. 5. Merlin. sup. lib.
2. tit. 24. q. 25. n. 3. Gutier. n. 7.

Ibi: Et quod publicatis ob crimen bonis.
Boni filijam ob crimen filico addi- 92
ctis, peculiaria castrense, vel quæſi patri
relinquitur, Menoch. de recuperand. re-
med. 9. num. 70. Sanch. d. lib. 2. cap. 15.
num. 4. vbi ditputat. Eman. Salar. in ad-
dit. ad Aut. Gom. lib. 2. variar. cap. 15. n.
1. lit. D. Clard. 9. fin. quæſt. 78. num. 13.
Fachin. lib. 9. controverſar. cap. 49. in fine,
Dueñ. reg. 275. limit. 7. Mler. de maiorat.
in prim. edit. part. 4. quæſt. 23. nu. 19. Ioan.
Ortol. in l. 3. 6. Si filius meus, verb. in magi-
ſtrata, num. 8. ff. quod quæſt. iur. Farinac.
sup. num. 11. cum seqq. Roderic. Salar. in d.
l. pſt. rem iudicat. notab. 13. num. 2. Ma-
ranta in prax. part. 6. in vlt. act. 1. num. 36.
Costa in l. qui duos. 6. Cum in bello, verb.
patris, num. 11. ff. de reb. dub. Boer. decif. 7.
num. 1. l. Bernard. Diaz in prax. cap. 132.
num. 6. in nou. edit. Gutier. de delict. q. 41.
ex n. 14. vide infra n. 95.

Hoc ampliatur, quanvis filius, cuius 93
bona publicantur, prolem habuerit, nam
adhuc peculiaria illud patri queritur,
Alexand. in l. ſi ſinita, 6. Si de rectigalibus,
ver. Add. quod gloſſa ſi de dann. infect.
Salycket. in l. 3. num. 2. C. de bon. proscript.
Benedict. de Plumb. in l. pſt. notem. num.
17. ff. ſol. matrimōn. Salar. num. 5. Eman.
Salar. vbi proxime. Peregrin. de iur. ſiſc.
lib. 5. tit. 1. n. 130. & hoc eſt de iure vera
sententia, quanvis contraria ſuntinēat,
Bald. in l. exequantorem. num. 3. in fine. ver.
Si vero fit. Caſſiſt. C. de exequant. reiudi-
cat. Bart. in d. l. pſt. notem. num. 2. 6. lat. lib.
num. 95. Bald. Nouell. de iur. part. 8. prin-
cip. priuileg. 10. n. 3. in fine. ver.

Ibi: Sicut ne publicatis bonis. 94
Bonis patris ob eius crimen publica-
tis, peculiaria erion profectiū non
publicatur, ita reſoluit, pluribus cumu-
latis. Sanch. d. lib. 2. c. 16. n. 21. vbi la-
tissimè de hac materia per totum, ibi-
que de peculio Caſſiſt. & de viſuſruſ
aduentiorum. De quo etiam Farinac.
d. quæſt. 24. ex num. 55. Pat. Molin. decif.
Ant. Gom. num. 16. 17. Azeued. in l. 1.
tit. 3. lib. 8. Recopilat. num. 209. Clar. num.
14. Menoch. num. 73. Dueñ. sup. Rode-
ric. Salar. vbi proxime num. 6. 9. est tamen
communis opinio, quod e. b. crimen iux-

Maiestatis profectitum peculium publicatur, quam tenent Fatinac. sup. & quæst. 116. de crim. las. Maiest. d. 3. num. 115. Declar. cap. 41. num. 23. Cantera in quæst. criminis, tit. de quæst. tang. punit. delict. cap. 1. num. 37. Peregri. d. tit. 11. num. 126. Quemada in quæst. Fiscalib. quæst. 19. Gig. sup. sit. de pœn. commit. hoc crim. quæst. 13. num. 4. Alex. in l. finita, §. Si de rectigalibus, num. 44. 46. ff. de damn. infect. etiæ contradicat Sanch. num. 23. de quo eriam Gutier. sup. quæst. 40.

Ibi: Contrariam sententiam hodie.
95 Sed quod peculium Castrense cedat Filico, & non patr., bonis filii publicatis propter delictum sentiunt non pauci existimantes, l. s. filii 3. C. de bon. proscriptor, qua opposita opinio aperte probatur, correctam eile per Authent. hec. abintef. venientib. §. Si quis igitur collat. 9. ex quo desumpta est, authent. defensio, C. ad Tertiyian. Ita Ant. Gom. d. cap. 15. num. 15. Gig. decrimin. las. Maiest. lib. 2. tit. de pœn. committent. hoc crim. q. 12. num. 2. Simanc. sup. tit. 9. à num. 13. Cald. in l. si curatore habens, verb. lasis, num. 112. vers. Sed in oppositum, C. de in integr. restitut. Azeued. in l. 1. num. 210. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Vald. sup. num. 2. Boer. num. 16. Bardiad. ad Clar. d. quæst. 78. num. 55. Farinac. num. 8. vers. Verù me ego, pro quibus facit, l. creditor 60. §. Lucus. ff. mandat. eis contrarium magis placuerit. Bart. in l. finita, §. Si de rectigalibus, n. 13. ff. de damn. infect. Alexand. ibidem 51. Parif. conf. 13. num. 15. 17. 18. Menoch. sup. num. 90. sed ampliatione præmissam admittit Sanch. num. 12. etiam quando orta inter patrem, & filium controvertia arbitri decreuerunt, ut filius peculium id administraret, quanvis viiustructus ad parentem spicit, nam adhuc non cōficiari. resolut.

Ratio præcipue conclusionis est fecit 98 cum commune DD. placitum, quia si cu-
ta non possent de Castrense peculio liberè disponere, si fauor non debet in corūdem damnum retroqueri, l. quod fauore 6. C. de legib. l. nullius 25. ff. ed. cap. quod obgraditam 61. de reg. iur. in 6. prout retroqueretur, si peculium Castrense potius ad fiscum, quam ad patrem pertine-
ret. Aliqui hoc limitant in crimine la-
te Maiestatis, vt Farinac. num. 14. Gig. d. quæst. 12. Ofach. decis. 91. Quemada in suis quæst. Fiscalib. quæst. 16. Gutier. d. q. 41. num. 19. contra Sanch. d. cap. 15. n. 4. in fine, & hoc magis iuri conforme est.

Ver. Ex his patet.

96 In publicatione bonori filii fam. non velet eius peculium ad eū illum, in quo

pater viiustructum habet, sed hunc etiā quoad proprietatem omnino queritur, Menoch. sup. ex num. 66. Sanch. num. 9. Ant. Gom. num. 14. Clar. d. §. fin. quæst. 78. num. 12. Farin. num. 5. Carleual. de iudicij tom. 2. tit. 3. disp. 20. num. 6. Rode-
ric. Sanc. sup. notab. 13. Ascan. Clemens de patr. potest. cap. 6. effret. 2. num. 36. 37. Bern. Diaz. sup. cap. 132. num. 6. in neu-
edit. Boer. d. decis. 7. num. 7. Maranta in prax. part. 6. in vlt. act. num. 135. Pere-
grin. sup. d. tit. 1. n. 128. Tusch. d. conc. 212. n. 16. Mœdis in l. cum oportet. n. 85. 92. C. de bon. q. liber. Azeued. in l. 1. n. 212. tit. 3. lib. 8. Recopilat. Bossi. in prax. tit. de bonor. publicatis. num. 71. Gutier. d. quæst. 41. n. 3. cum seqq. licet contra sententia aliqui statim recensendi n. 99.

Quod ampliatur, quanvis filius ex cō- 97
seni parti aduentitiis liberè admini-
stret, Roman. in l. filiopam. la 2. ff. solut.
matrimon. Gutier. num. 10. Abbas. conf.
66. num. 5. volum. 2. Boer. num. 16. Bardiad. ad Clar. d. quæst. 78. num. 55. Farinac. num. 8. vers. Verù me ego, pro quibus facit, l. creditor 60. §. Lucus. ff. mandat. eis con-
trarium magis placuerit. Bart. in l. finita, §. Si de rectigalibus, n. 13. ff. de damn. infect. Alexand. ibidem 51. Parif. conf. 13. num. 15. 17. 18. Menoch. sup. num. 90. sed ampliatione præmissam admittit Sanch. num. 12. etiam quando orta inter patrem, & filium controvertia arbitri decreuerunt, ut filius peculium id administraret, quanvis viiustructus ad parentem spicit, nam adhuc non cōficiari. resolut.

Ratio præcipue conclusionis est fecit 98 cum commune DD. placitum, quia si cu-
ta non possent de Castrense peculio liberè disponere, si fauor non debet in corūdem damnum retroqueri, l. quod fauore 6. C. de legib. l. nullius 25. ff. ed. cap. quod obgraditam 61. de reg. iur. in 6. prout retroqueretur, si peculium Castrense potius ad fiscum, quam ad patrem pertine-
ret. Aliqui hoc limitant in crimine la-
te Maiestatis, vt Farinac. num. 14. Gig. d. quæst. 12. Ofach. decis. 91. Quemada in suis quæst. Fiscalib. quæst. 16. Gutier. d. q. 41. num. 19. contra Sanch. d. cap. 15. n. 4. in fine, & hoc magis iuri conforme est.

Non

99 Non defundit tamen, qui peculium il-
lud Filico cedere contra communem te-
neant, vt Cald. sup. num. 112. vers. Sed in
oppositum. & num. 152. vers. Sed in proposi-
ta specie, Ripa in cap. sapè, num. 76. quæst.
11. de restit. spoliator. Vald. ad Sanc. sup. d.
notab. 13. num. 2. vers. Ex quo sequitur. At
à communī recessendum non est.
100 Dubium autem est, an peculium adiu-
titum, cuius viiustructū pater non ha-
bet, propter delictum filii publicetur eū
reliqua eius substantia? Negant Fatinac.
d. quæst. 24. num. 6. vers. Quibus non oblat-
tibus, Ruin. conf. 24. num. 7. vol. 5. Socin.
Iun. conf. 77. à num. 10. Clar. vbi sup. Gu-
tier. num. 7. 8. At rectius affirmant Cald.
num. 153. vers. Ex supra dictis iam infer-
tur, Mend. sup. num. 88. Gigas vbi proxime
m. quæst. 11. num. 2. Cret. in f. frater à fra-
tre, num. 35. ff. de conducti indebit. Paris.
conf. 159. à num. 1. Sanch. num. 14. Me-
noch. d. remed. 9. n. 81. Peregri. sup. num.
128. qui duo dubitant. Quo ultimam ten-
tentia apud nos est proculdubio recipi-
enda, extante l. 5. Taur. quæst. cl. 1. 4. tit.
4. lib. 5. Recopilat. qua permittitur filiis
fam. condere testamentum, nam primita
contraria defendit ex eo, quod fili
fam. de iure communī testari de aduen-
titiis non poterat, etiæ in eis pater viiustructum
non haberet, l. penult. C. q. telam.
fac. pos. vt videre est apud Authores,
qui illam tuentur. Quibus causibus viiustructus
patri non queratur, tradit Dica-
sill. de iust. tom. 2. lib. 2. trac. 3. n. 304.
101 Quid si pater carens viiustructus ipse
habuerit illius consequendi, veluti si pe-
nes rectius fuerit, nam cum eo mor-
tu, aut allas iure frumenti extincto, re-
ditus si viiustructus ad proprietatem
perconfolidationem, patri filii proprie-
tari acquiretur, hoc sufficit, vt si inter-
rim bona ob delictum filii Filico addi-
cantur, peculium reseruetur parenti, cu-
propter talen spem prohibita sit filius
eorum bonorum alienatio, vt colligunt
communiter DD. ex d. §. Filys autem,
pos. gl. ff. vbi verb. dñntaxat. & conseq-
uerit confisatio ex regula supra tradita,
num. 93. ita Menoch. n. 87. Ruin. sup. n.
13. vers. Tertio predicta, Sanch. num. 13.
Socin. Iun. sup. n. 13. 14. Farinac. num. 7.
Gutier. n. 9.

102 Maximè controvertiait, quid juris
erit, si filius latè Maiestatis crimen ad-

miserit? In quo triplex reperiatur op-
picio. Prima docet, tam viiustructum ad
patrem spectantem, quam proprietatem
illico ad Filium transferri, hanc tenent
Simanc. de Catholic. institut. tir. 9. num. 18.
Azor. in istit. moral. tom. 1. lib. 5. cap. 7.
quæst. 8. & lib. 8. cap. 12. num. 15. Pat.
Vazq. 1. 2. quæst. 96. art. 5. disp. 169. cap.
1. num. 9. Secunda, proprietatem dunta-
xat publicari, viiustructu penes patrem
permanentē, Ita Azeued. d. num. 212.
Cacheran. decs. 94. num. 9. Farinac. num.
9. Bardiad. ad Clar. d. quæst. 86. num. 51.
Gutier. num. 4. Panciro. conf. 18. num. 12.
Tertia, que magis veritati vietetur ac-
cedere, sic diliguntur, aut bona sunt quæ-
fita ante delictum, & tunc locus est pro-
ximè secundu sententia, aut post. & er-
rit prima admittenda, quam diligenter
trađunt Sanch. n. 11. Sæc. in clau.
Reg. lib. 9. cap. 7. num. 7. vers. E. contra. Pat.
Molin. disp. 9. n. 6.

Vers. Sic delinquit filio.

Confisatio bonorum filiis fam. pecu- 103
lium eius profectitum minimè com-
prehendit, Sanc. d. notab. 13. num. 5. vbi
Vald. Menoch. num. 74. Clar. d. quæst. 78.
num. 11. Azeued. sup. num. 210. Lcls. de
iust. & iur. lib. 2. cap. 4. dubit. 3. num. 12.
Cantera in quæst. criminis tit. de quæst.
tang. punit. del. 10. cap. 1. num. 39. Si-
manc. vbi proxime num. 80. Dueñas. reg.
275. limit. 7. Gig. sup. quæst. 10. Bernard.
Diaz. d. cap. 132. num. 6. Nell. in tract. de
bannit. art. 1. temp. 2. num. 25. Callan. in
confusio. Burgund. rubric. 2. §. 2. in prin-
cip. num. 20. Ascan. Clemens effel. 2. n.
37. Sanc. commun. verb. confisatio. num.
266. Farinac. num. 3. Bot. sup. num. 71.
etique omnium concors sententia, quæ
obliter. quæquam pater liberam, & ab-
solutam administrationem, etiam cum
facultate dispendi. concenerit filio,
Farinac vbi proxime. Angel. in l. §. filius,
num. 3. ff. de damn. inf. cl. Psal. Rob. in
rubric. de donet. inter. §. 66. num. 24. vers.
Præsupposito fine veritatis prædictio. Ant.
Gom. sup. num. 16. Cald. d. verb. l. f. s. n.
118. in fine. Bardiad. vbi proxime. d. quæst.
78. num. 49. Peregri. d. tit. 1. n. 125. Gu-
tier. n. 9. 1. 2. 5.

104
Ibi: Et his addidum, quod publicatis bonis.
Bonis filiis fam. viuo patre, publicatis ei.

Addit. ad Couarruicias.

legitima eius in confiscationem non includit. Peregrin. num. 97. 133. Merlin. sup. d. quæst. 33 per totam. Azord. lib. 5. cap. 7. quæst. 9. Carlelal. d. disp. 20. num. 5. Gutier. in d. Sui. num. 94. inf. de hered. qual. & d. quæst. 42. num. 1. Speculat. tit. d. exequat. sentent. 6. Sequitur videre. num. 11. Menoch. conf. 77. num. 28. Balard. sup. num. 48. Gig. quæst. 9. Padilla in l. 3. num. 33. 34. C. deut. & fact. ignorant. Bof. num. 27. Azeued. in l. 3. num. 14. 5. tit. 10. lib. 4. Recopilat. Cotta in memorabilib. verb. Pater obligatus solvere, res. Sed quid erit. Cagnol. in l. fin. num. 286. ff. de pact. Dueñ. reg. 3. 56. in princip. Vtui. commun. verb. legitima non debetur. p. n. 5. Recopilar. Matlenç. ibi glos. 2. in princip. Morquach. de diut. honor. lib. 2. cap. 13. num. 16. Pater Vazq. in l. 2. quest. 96. art. 5. disp. 169. cap. 2. num. 14.

Ibi: Et tamen poterit omnibus in his casibus.
Statuto caneri potest, vt ob filii deli-
ctum peculium eius quodcumque publi-
cetur. Farinac. num. 161. vbi Marchia ta-
le statutum esse, testatur.

Ibi: Sed si pater panam pecuniariam.

Etsi circa hoc egregia Bartoli diffin. 110
etio in l. Stichus. num. 2. ff. de pecul. legat.
aff. reorit. patre iniurio solente ponam
pecuniarlam pro filio, esse, quicquid pe-
penderit, in legitimam computandum:
feci. si sponte soluat, quia donare vide-
tur. Quoad primam partem ab his con-
tra reipublica, quoad secundam duæ
reperuntur opposita, communisque
opiniones. teste. Cenali. commun. tom. 1.
quæst. 13. vna est eorum, qui Bartolum
sequuntur lenti, non debere in legitimam
imputari condemnationem pecu-
niarlam, quam pater vitro peroluit
propter filii delictum, ut Peregrin. de
fideicommiss. art. 36. num. 138. Gratian. dis-
ceptat. forens. cap. 50. num. 1. Ruin. conf.
149. num. 13. res. Nec etiam videtur, lib.
3. Ant. Gom. in l. 29. Taur. num. 20. Gu-
tier. in d. Sui. num. 95. inf. de hered. qual.
Paul. de Montepico in l. in quartam,
num. 286. ff. ad leg. falcid. Rot. apud Mer-
lin. de legitim. lib. 2. tit. 2. quæst. 25. num. 2.
& alii quo referit Cenali. sup. d. q. 513.
in princip. Hileque accedere vicevir D.
Cour. in presenti, quis se referit ad Gu-
tier. Gom. & alios huius sententia An-

tho-
lam plenè delinquentis sit, nihil impe-
dit, vt in fictum transferatur. Sanch. vbi
proxime num. 20. contra Balardum, d.
num. 4. 8.

Ibi: Eodem pacto, ratione sumpta.
Fisco occupante bona mariti propter 108
ipius delictum, reteruatur vxori dimi-
di pars bonorum, quæ, matrimonio con-
flante, sunt quæstia, nam ex alieno faci-
nore non est auferendum ab ea, quod de
iure sibi competit, Sanch. d. lib. 2. cap. 17
num. 3. Ant. Gom. in l. 77. Taur. vbi Ca-
stili. num. 1. Balard. sup. num. 77. Azeued.
in l. 10. num. 6. tit. 9. lib. 5. Recopilar. Ma-
tlenç. ibi glos. 2. in princip. Morquach. de
diut. honor. lib. 2. cap. 13. num. 16. Pater
Vazq. in l. 2. quest. 96. art. 5. disp. 169.
cap. 2. num. 14.

Ibi: Et tamen poterit omnibus in his casibus.

Statuto caneri potest, vt ob filii deli-
ctum peculium eius quodcumque publi-
cetur. Farinac. num. 161. vbi Marchia ta-
le statutum esse, testatur.

Ibi: Sed si pater panam pecuniariam.

Etsi circa hoc egregia Bartoli diffin. 110
etio in l. Stichus. num. 2. ff. de pecul. legat.
aff. reorit. patre iniurio solente ponam
pecuniarlam pro filio, esse, quicquid pe-
penderit, in legitimam computandum:
feci. si sponte soluat, quia donare vide-
tur. Quoad primam partem ab his con-
tra reipublica, quoad secundam duæ
reperuntur opposita, communisque
opiniones. teste. Cenali. commun. tom. 1.
quæst. 13. vna est eorum, qui Bartolum
sequuntur lenti, non debere in legitimam
imputari condemnationem pecu-
niarlam, quam pater vitro peroluit
propter filii delictum, ut Peregrin. de
fideicommiss. art. 36. num. 138. Gratian. dis-
ceptat. forens. cap. 50. num. 1. Ruin. conf.
149. num. 13. res. Nec etiam videtur, lib.
3. Ant. Gom. in l. 29. Taur. num. 20. Gu-
tier. in d. Sui. num. 95. inf. de hered. qual.
Paul. de Montepico in l. in quartam,
num. 286. ff. ad leg. falcid. Rot. apud Mer-
lin. de legitim. lib. 2. tit. 2. quæst. 25. num. 2.
& alii quo referit Cenali. sup. d. q. 513.
in princip. Hileque accedere vicevir D.
Cour. in presenti, quis se referit ad Gu-
tier. Gom. & alios huius sententia An-

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. VIII. 143

thores, pro quibus facit, l. liber captus 17
C. de postlimi. res. 1.

¹¹¹ Sed à Bartolo dilcedunt alij docen-
tes, imputationi locum esse, quāuis vo-
lens pater pro filio satisficiat. Ita Bald.
in Auth. si captiu. num. 9. C. de Episcop. &
Cleric. in Auth. quod locum num. 3. C. de
collationib. Crast. in d. 9. Legitima. q. 30.
num. 1. res. Contrarium. Merlin. vbi pro-
xim. num. 2. res. Sed imo. Dueñas. reg.
222. limit. 4. Ripa. in d. l. in quartam. num.
18. Meachac. de successio. creat. lib. 3. q.
30. a. n. 220. Fabian. in Auth. nouissim.
num. 106. C. de inofsc. testament. Cenali.
num. 5. res. Sed his non obstantibus, Ayora
de partitionib. part. 2. quæst. 17. esti ilimi-
ter, quando quid exiguum solutum est,
quam in itinere improbant Cenali.
num. 7. Gratian. num. 3.

¹¹² Huius sententia rationem tradit Merlin.
ex alijs num. 3. quia feliciter ea pia-
tit, nam pater, qui pro filio soluit, lan-
guinem proprium redimit, cum pars ip-
fius cenceatur, dixi num. 68. in fine, magis
que parentes in liberis, quam in fœt
ipis crucientur, vt probauimus, sup. lib.
1. cap. 2. num. 94. Nec falsificat Peregrini.
ni responsio ait, hanc necessitatem
non esse iure obligatoriam; quoniam sufficit ad excludendum animum dona-
di, liberalitatique exercenda, quod ob
causam soluat, vt inquit Bald. in d.
auth. si captiu. Vt rara quæ considerandum
est, patrem, non solum ex paterna dilec-
tione, sed etiam ex honestate, ac podo-
re compellat ad solutum pro filio, nam
illi imputaretur ad auaritiam, & impie-
tatem, si pataretur, filii in vinculis de-
tineri, aut aliter vexari, ac puniri, ne
pecuniam expenderet. Non virget text.
in d. l. liber captus. cum ibi calamitas filii,
qui in hostium porrebat, miserè de-
venit, parentes mouit ad liberalitatem,
qua ratio in filio delinquentे non militat.

¹¹³ Sunt nonnulli casus, in quibus prefata
sententia, nullo ferè discrepante, verior
est, ac omnino tenenda. Primus est, quæ
dico pater protelatur, si non animo do-
nandi soluere filii condonationem, qua
protestatio quocunque tempore facta
nocebit, argum. l. 1. C. de negot. gesl. l. at si
quis 14. q. Sed interdum, ff. de religios. &
sumpt. funer. Peregrin. d. n. 138. Ruin. sup.
n. 14. in fine, Merlin. n. 5. 6.

Secundus, de iure Regio si post me-
llorationem tertii, & quinti factam ir-
revocabiliter pater condemnationem fol-
uerit, nam eti velit donare, quod pen-
dit, nō potest, l. 12. tit. 6. lib. 5. Recopilar.
aque ita necessario imputabitur in le-
gitimam. Ita Gutier. in d. 6. sui. n. 94.

Tertius, quando filius, pro quo solvit
turbatur, habet pecuniam profectum; aut
aduentitium, quia cum eo, quod in pecu-
nia est compensatur, reliquumque in
legitimam computabitur. Bart. in d. l.
Stichus. num. 3. Cenali. num. 3. Merlin.
num. 7. Ant. Gom. vbi proxime. Ruin.
num. 14. Peregrin. d. num. 138. Nā quo-
tities aliquis alienum patrimonium pe-
nies se habent, quicquam pro domino illi
expendit, nūquam creditur ex prop-
rio largiri, quanvis personæ coniuncte
sunt. l. Nefenius 36. ff. de negot. gesl. l. cum
post 4. q. 1. ff. de administrat. tutor Mer-
lin. num. 8. Gratian. d. cap. 50. num. 5. Aut
Gom. sup.

Quartus est, si post mortem patris ex-
cumulo hereditatis pro filio damnato
aliquid penderetur, nam totum ex ipius
legitima detrahetur. Bart. in d. l. Stichus
2. Molin. n. 11. Mangil. de imputat. q. 40.
n. 19. 20.

Præterea habet locum eadem sententia.
¹¹⁷ quia filius damnatus non fuit, sed
pater soluit, ne damnaretur ob delictum
commisum, que fisco, sive parti offen-
sa transactionis causa iuxta, l. transfigere
18. C. de transactio. satis enim est, quod
filius damnari possit, & ad hoc in vincu-
lis esset, Merlin. n. 9. Ruin. d. n. 14. res.
Aut est timor condemnationis.

Ampliatur itidem, quod dictum est.
in patre, in filio soluente pro patre, in
fratre pro fratre, in liberto pro patrono,
& in alijs personis, quibus legitima de-
berur, Merlin. n. 12. 13. Crast. d. q. 30. in-
f. 1. Menchac. sup. n. 225. Mang. n. 37.

Sed limitatur principalis conclusio, si
filias, contentiente parte, delinquat, quo
casu imputandum non est filio, quod pce.
næ nominis solutum fuerit. Rip. in d. l. in
quartam. num. 186. Merlin. num. 16. Men-
chac. n. 224. Crast. n. 2. Cenali. n. 4. Gra-
tian. n. 4.

Limitatur etiam quando pater soluit
ratione propriæ obligationis veluti, si
pro filio fidei usserit. Sed hoc est intelli-
gendum, vt bene declarat Merlin. n. 20.
quan-

quando pater intercessit in negotio, quod ad se ipsum pertinebat, quanvis per filium gereretur, nam si res ad filium profus artinens ageretur, imputabatur, quod pater ut fideiislorum filii soluerit, quā limitationem probant Ceuall. num. 2. Percegn. sup. Menchac. num. 223. Ioan. Garc. de expens. cap. 4. n. 13. Mangil. q. 42. n. 2. Ripa vbi proxime.

Num. 8.

121 Nemo potest le ipsum pro alterius delicto ad poenam corporalem astringere. Menoch. de arbitrii lib. 2. cap. 303. n. 16. Bald. in l. 1. num. 7. C. n. fil. pro parv. Ant. Gom. variar. lib. 3. cap. 9. num. 8. Bouadil. in politice. lib. 3. cap. 15. num. 104. Cancer. variar. part. 2. cap. 5. num. 95. & part. 3. cap. 12. num. 136. 137. Clar. in prax. 9. fin. qu. 46. num. 18. Tufch. lit. C. conc. 87. num. 8. Farinac. in prax. qu. 33. num. 49. Platea in l. vni. C. de peric. cor. qui pro Magistrat lib. 1. Dueñas, reg 331. lim. 3. Gililand. derelaxat. carcerator. tit. de fideiisfor. reor. num. 3 in fine, Roman. sing. 129. Ratio, quē ab his communiter reditur est, quia membrorum, vitay sue nullus est dominus defumpta ex l. liber homo 13. ff ad leg. Agil. simili ratione non licet homini se ad poenam sp̄ititalem velut, excommunicatione obligare, Menoch. conf. 82. num. 122. quoniam anima sua non est dominus, Abbas in cap. vlt. notab. 1. de paci. Fellin. in cap. continet. col. 1. vers. idem dicas de anima, de sentent. excommunicat. Menoch. n. 1. 18. vide limitatione infra, n. 123. 131. 132.

Ibl: Quo sit, vt in causis criminalibus.

122 Reus carceratus ob delictum, ex quo venit imponenda poena pecuniaria dubitatur, potest idonei fideiisloribus praesertim, relaxari: secus quando corporaliter est puniendus. Ita Azeued. in l. 8. n. 1. tit. 18. lib. 4. Recopilat. Guazzin. de defensione reor. defens. 6. circa priuileg. carcerator. num. 32. Farinac. n. 48. Carleual. tom. 1. tit. 1. dyp. 2. n. 750. D. Salgad. de Reg. protect. part. 2. cap. 4. num. 157. 164. Bots. in prax. crim. tit. de carcerat. fideiisfor. committent. num. 2. Ofach. decif. 1. 18. num. 4. Paz in prax. tom. 1. part. 5. cap. 3. q. 6. num. 90. 91. Foller. in prax. crim. verb. examinat. liberent. fideiisfor. num. 4. lodcc. in si-

mil. prax. cap. 20. num. 3. & alij nuper laudati, de quo est omnino videndum, Earlnac. d. quefl. 3. 3. qui latissimē agit.

Huius distinctionis rationem est p. 123 tant præfati DD. quia ad poenam pecuniariam potest quis pro alio se obligare, cum de rebus propriis disponere possit, ad libitum permittatur. L. in re mandata 21. C. mādat. non sic de vita, aut corpore, cuius dominium non habet, q. l. liber homo, qua propter nulli se poenam corporall subiçere licet. Vnde prouenit, ut fideiislorum primo cau admittantur, nā eorum obligatio subfilit, in secundo nō virtute, quia obligati non remanēt. Hæc autem ratio minus cōgrua videtur, quia licet homo dominus membrorum suorum esset, possetque te ad poenam corporalem obligare, non ideo debebat sub fideiisfor. relaxari, qui corporaliter erat puniendus, cum maximum sequeretur absurdum, vide licet ut reus suppliū subterfugere, & innocens patetur, ordine iustitia penitus inuenio, nec verosimile est, rem in libertate constitutum à fuga absinere, in dō compertum est, metu poenæ, qui etiā in viro consitatismodis cadit. I. nec timorē 7. q. fin. Quid met. ca. le in locum tuncum conferre, cum sanguinem propriū redimere qualitercunque fas sit, l. 1. ff. De bon. cor. q. ant. sentent.

Quare dicendum est, præfatum dis. 124 erit inter poenam corporalem, & pecuniariam ab earundem poenam natura procedere, quoniam corporalis ita personam delinqentis afficit, ut per alii legi poenam irroganti satisficeri non possit. l. 12. tit. 5. part. 3. libi: Porquela iusticia non se potra facer derechamente en oto, si non en aquel que face el serro, Caramuel in Theolog. fundam. n. 961. & hoc est quod dicitur, criminalios Autiores tenere, l. fancimus 22. C. de pen. Idemque iuris est, cum iudex ex arbitrio corporis iuplicium imponat decernit. Alter vero in poena pecuniaria contingit, qua personam non sequitur, atque iuris non exigit, quod reus ipse soluat, sed fatis est, ut pecunia à quoconque pro eo præfatur, nec vetitum est, donare, aut mutuare delinquenti, quod poena non in ioueretur, nec dubitatur, quin de natura debiti pecuniaris sit, nihil interesse vñū licet debitor, an alius pro ipso satisficiat,

etiam ydri. In hinc. in princip. inf. quib. mod. collit. obit. Ex quibus iam lique ratio ad viraque dñi & iouis partem quādquide in fideiislorum nequeunt satisfacere, etiā plectantur pro eo, qui corporaliter puniendas erat, deoque illis interuenientibus hinc dimitti non debet, ac vñi sola pecunia poena illi imponenda, cū idonei sunt & tolendo contemplationē plenam fatis factioem exhibeant, eis carceratus fore committit.

125 Sed antequam hinc dicendum, oportet nonnulla norata digna præmissis adiungere. Primum, fideiislorum qui ih le incepit entiодiam rei, ut à vinculis publicis liberetur, teneri ad poenam etiā corporalem, si reus non compareat, quā ipse foret subiutor, Cancer. d. cap. 5. num. 961. Menoch sup. n. 37. Suar. in tract. de fideiisfor. in cau. crim. n. 26. vers. Quinto cōsidera. Cet. Hug. os. 1. 21. n. 1. Salicet. & C. in l. ad cōmentarij em. C. de custod. reor. Clar. vbi proxime. Farinac. n. 16. qui duo ultimi asserunt, hoc in praxi ad nitendum non esse, quanvis Cancer. de praxi testetur. Sed potest dici poenam non infligere ob delictū alienum, sed ob propriū custodis, qui delinquenter fugere posuit est.

126 Secundū n. quod, ut carceratus persona sit nobilitate, & autoritatē egregia poterit fideiisloribus exhibitis, dimitti, ramis corporis poenam sit subiutor, modo delictū atrocitatē non contineat, Guiter. p. scilicet lib. 4. 21. n. 4. D. Salg. sup. n. 96. Grīād. vbi proxime. q. 1. 8. Salicet. in l. si quis reum. C. de custod. reor. Guazzin. d. defens. 6. num. 3. vbi alios referit, & iudices, vt in hoc caue legantur, admonet.

127 Tertiū, eum fideiisloribus committendum, cui relegatio poena est irroganda. Azeued. in l. 8. ex n. 2. tit. 18. lib. 4. Recopilat. Carleual. sup. n. 751. Ant. Gom. d. cap. 9. num. 8. ionctis, quā tradit. ead. lib. 3. cap. 1. num. 13. quoniam relegatio poena corporalis non est. D. Salg. n. 164. Menoch. de arbitrii lib. 1. q. 80. n. 1. 87. Bouadil. lib. 5. cap. 1. num. 128. Cancer. part. 3. cap. 17. num. 167. Clar. d. q. fin. qu. 32. num. 5. & probatur ex l. 2. tit. 19. lib. 4. Recopilat. Quod ampliat Azeued, quoniam relegandus quis sit in perpetuum, cui oblitus, dota. 2. tit. 5. p. 3. vers. Mas sobre plato, quā ex ilium perpetuum inter poenas corporales enumerat, & ita sentit. Ant. Gom. d. num. 13. led contrarium tñlitterē nō esse

reum relaxandum, quia relegatio poena corporalis cōfertur, defendant Farinac.

sup. n. 55. Bots. n. 7. Abendan. in suo dicitio-

nar. verb. criminatis, & procububio hæc

poena falti ni pertinatis dici debet, cum

personam afficit, non bona, atque ita se-

canū in tradita sup. n. 124. videtur tñl-

etia Farinaci opinio, maximē si confide-

remos ea, quæ differunt per magis, & mi-

nis, quā i subitanam non differe. L.

vlt. ff. defund. instruēt. Ceuall. d. q. 513. n.

8. Cyriac. tom. 2. controversial. 222. n. 29. cū-

que relegatio corpus affligat, etiā iu. t. r.

poena corporalis cōfertur etiā. Ex quibus

quanvis haec tentativa defendi poterit, tam-

en priorem communem ob claus. & aqui-

tatem sustinendo, alieri potest, quod sine

relegatio poena corporalis sit, tue non;

est reus relaxandus ex eo, quod cessat pe-

rioculam fugi, tum propriā poenā ipsius

leuitatem, in vel maximē, quia si relaxat-

us a fugeret, ipse ibi poena subiret, quā

index erat irrogatus. Adiūc relegatio

pro delictis non gravibus in ponit. & l.

Dius 3. ff. de custod. reor. conceala est iudi-

cibus facultas, ut pro similibus factis car-

ceratum, cautione fideiisloria accepta,

dimitant.

Quatum, similiter relaxari debere, qui tñl

in vinculis est propriā crimen, ex quo pri-

mario poena pecuniaria imponitur, & in

elius defectum corporalis iuxta l. 1. ff. de

īus societ. Bart. in Lit. liberatu. 9. Quā

paratus. n. 3. ff. qib. mod. pign. vel iōpōth.

soltis Menoch. d. cap. 303. n. 36. Suar. de fidei-

deliss. in cau. erit. n. 23. vers. sed hē in-

telligo, quanvis aliud sentiant Farinac. n.

5. & alij, quos recenset Menoch. n. 31.

poena enim corporalis venit per conse-

quentiam, quæ non attendit, sed cō-

tinuita quā principaliiter statuitur: argu-

ment. l. 1. cum vulgaris, ff. de authorit. i. tor.

Praeter quāquod timeri non potest, ut

poena corporalis locum habeat casu, quo

reus non præsentetur, cū fideiislorum iao-

nei interuenient, vt Menoch. adiūc

d. n. 36. Aliud iuris erit, si statutum in poenā

corporalem, & pecuniarium alterius in

impotuerit, data electione ei, qui iniurā

paulus fuerit secundū formam l. 1. tit. 10.

lib. 8. Recopilat. quoniam tunc copia pe-

cuニア in fideiisloribus impedit no val-

er, ut poena corporalis, acculatore voie

te, inferatur. Ant. dimittit polsit, cui carceris

poena est inferēdat video apud Paz,

sup. n. 91. N. Quin-

129 Quintū n. carceratum iussu Principis, Senatus, alteriusve iudicis superioris, vel etiam ad requisitionem cuiuscumque nō licere, sub fideiisloribus liberare, 24. in fine, tit. 18 part. vbi Greg. Lop. glos. vlt. Bouadill. d. lib. 3. cap. 15. n. 105.

130 Præmissis rādem addendum est, quod quonies iure, vel iniuria contigerit, vt reus, qui corporaliter est puniendus, fideliusse pœnitentia, dimitatur, si ipse se subtrahat poena, fideliosse non lunt eodem supplicio; quod delinqüens meretur, coercendi, les pecuniariter, Ant. Gom. d. cap. 9. n. 8. & ita in sua patria statutum est testatur, Farinac. n. 75. In fine, quod arbitrio iudicantis relinquunt, Menoch. cap. 304. n. 1. quæ vera sunt, nisi certa poena in fideliosse fuerit statuta.

Ibi: Posteriori parteglo. conflat.

131 Confutudine introduci posse, vt innocens pro alieno crimen ad pœnam corporalem te astriagat, docent Menoch. sup. lib. 1. q. 7. n. 12. & lib. 2. d. cap. 303. n. 35. Böls. sup. n. 5. Farinac. d. n. 75. Roder. Suar. vbi proxime. n. 34. vers. Et tene memini, Tutch. d. conc. 87. n. 8. Ducu. sup. limit. 3. - Caßlari. in confutud. Burgund. rubric. 1. §. 5. num. 167. Per de Vbald. in tract. de pace Constant. n. 75. Ioan. Morolon. in prōptuar. verb. s. c. effusor.

132 Idem statutu caueri posse affirmant Menoch. n. 21. 22. vbi tale statutum Neapolit. est testatur, Baiardi. ad Clar. d. q. 46. n. 25. Foller. sup. n. 7. Böls. n. 5.

Ibi: His accedit quod Decius.

133 Adhuc est exemplum apertissimum in eo, quia p̄ premium participandum te vendi patitur, nam quoniam homo liber suo cōfentu solo offici seruus non valeat, l. nec si volens 6. l. liberos 10. l. interrogatam 24. C. de liberal. cauf. tamē legi autoritatem concurrente cum ipsius voluntate seruissimis conditionis efficitur. l. 1. tit. 21. p. 4. §. Seru autem ei 2. inst. de iur. personar.

Ibi: Ego vero non video.

134 Hanc D. Couar. lētentiam contra cōmūnem, de qua sup. n. 131. tener. Viu. dec. 213. n. 13. Cancer. sup. d. cap. 5. n. 95. in fine Matienc. in l. 10. glos. 1. n. 23 tit. 16. lib. 5. Recop. lat. vbi alii, & quidem valde rationi, ac æquitati naturali est distinction, vt innocens pro alieno crimen pœnis corporalibus afficiatur, quod fieri non posse ostendant præmittens, cupidi ex capite

non licere, vt insens pro alieno crimine se pœnas corporali subficiat. Primū quia cum dominus vitæ suæ, aut membrorum non sit homo Deuteronom. cap. 32. vers. 39. vbi inquit Dominus: Ego occidam, & ego vivere faciam, d. liber hom. Sot. de iust. lib. 5. q. 1. art. 5. Pat. Valent. tom. 4. disp. 5. 9. 8. punct. 2. vers. Tertia ratio, Menoch. d. cap. 303. n. 16. Bouadill. d. cap. 15. n. 104. Lefs. de iust. lib. 2. cap. 4. dub. 10. Caramuel in Theolog. fundam. n. 1649. non valet id, quod tuo arbitrio, ac d. positioni non subditur, in obligatiouem deducere, argum. d. l. nec si volens, cum similibus supra adductis, C. de liber. cauf. Secundum quod innocens occidi, puniri corporaliter non potest, & licet se obliget ad pœnam non ideo intons desinit esse.

Quibus cogniti, dñcendū est, posse quidem lege, vel consuetudine licitum fieri in foro externo, vt innocens pro tecis ad corporis pœnam astriagat, quia hoc nullam peccati labem cōtinet, cum propria autoritate posset homo vitâ, corporique lacte nedum pro bono, aut persona publica, sed etiā pro priuato sibi equali, atque ita non peccat qui in naufragio tabulam cedit alteri, vt periculū mortis evadat, quanvis ipse sciat, certò, s. ibi peritum, nec qui cibos relinquit proximo, vt vitam leuerit, cù vterque exiliat in extrema necessitate cōstitutus, maximè si necessitudine, aliquè speciali vinculo sint coniuncti, vt docent communiter Theologi, de quo Dian. part. 5. tract. 4. resolut. 42. Pat. Suar. de fid. p. & char. tract. 3. d. disp. 9. scit. 3. per tot Bonac. in summ. tom. 2. d. disp. 3. de charitat. q. 4. punct. 4. 6. Val. 6. nec si volens 6. l. liberos 10. l. interrogatam 24. C. de liberal. cauf. tamē legi autoritatem concurrente cum ipsius voluntate seruissimis conditionis efficitur. l. 1. tit. 21. p. 4. §. Seru autem ei 2. inst. de iur. personar.

ii.

illum interficere, vt est omnium communis refouio, probantq; laudat supra num. 9. Iguitur nullo modo licere potest, sicut in præsenti recte D. Couar. aduerit.

136 Nec videatur alciū, implicare, quod possit alius le iustæ ad mortem affingere, & quod per publicam potestatem licet permissi nequeat, siquidem hoc cœnit in casu, de quo nuper actum est, quoniam extra dubium est quem etiam in somum temerari subvenientium tuæ Reipublicæ in extrema necessitate cū propria vita detrimento, vt cum D. Thom. 2. 2. quaff. 26. art. 4. afferunt Valent. vbi proxime vers. Sed an tunc, Pat. Suar. d. disp. 9. scit. 3. num. 1. & omnes Theologi, & diximus, sup. lib. 1. cap. 2. num. 8. 1. Sed tamē interfici, nec publica autoritate potest, vt probauimus hoc cap. num. 9. ex quibus omnibus concludendum est cum D. Couar. hic, non posse statuto caueri, aut consuetudine introduci, quod homo innocens ex proprio contentu ad pœnam corporalem pro alterius criminis tenetur, non quia actus ipse se obligandi fit illitus, sed quoniam exequito talis pœna in innocentem iure naturali fit vetita, aduerius quod conlueretur, aut humana constitutio præualece non potest, cap. fin. de confusud. vbi notatur, §. vlt. inst. decap. diminut.

Num. 9.

137 Excommunicatio ferri non potest in viuieritatem perfonorum, vt in Colegium, aut Ciuitatem, Pat. Suar. decensur. disp. 18. scit. 2. num. 2. Mar. Alter. cod. tract. lib. 3. disp. 10. cap. 6. vers. In hac difficultate, Tutch. lit. V. conclus. 266. num. 1. Viulan. in præc. sur. patronat. lib. 8. cap. 4. num. 1. Menoch. conf. 207. num. 45. & de arbitr. cap. 98. n. 19. Bonac. tom. 1. tract. decensur. disp. 1. quaff. 1. punct. 4. num. 11. Gonçalez ad reg. 8. Cäcellar. glos. 37. num. 7. Thom. del Bene de immunit. Ecclesiastic. tom. 2. cap. 17. dubit. vlt. n. 11. Nauar. in manual. c. 27. num. 16. Pat. Vázq. in opuscul. tract. de excommunicat. dub. 17. num. 8. Aulies in exp. 1. Pretor. glos. de ninguna manera. Filliac. in summ. tract. 11. cap. 5. quaff. 6. num. 138. Cened. ad lib. 6. Decretal. collectan. 25. n. 1. Valent. tom. 4. disp. 7. 9. 17. de potest. Clau. punct. 4. Cardoi. in præc. iudic. verb. iudic. n. 5. Dian. part. 5. tract. 9. resolut. 3. 8.

Quod procedit sine excommunicatio feratur in viuieritatem tanquam perfonam fictam, & politican, animz, ratio nisque expertem, sive in eam quatenus personas complectitur, quas excommunicans ligare intendit, nam in virtute causa prohibitor cap. Româns. 6. In viuieritatem de tent. excommunic. in 6. locum obtinet, vt notat Suar. vbi proximè Alter. vbi sup. vers. Tertiū collegium.

Ibi: Præterea ipsa viuieritas.

Viuieritas personarū capax est, vlt. 139 delictum incidat, vel admittat peccatum proper quod posse pena excommunicatiōis interfici, cap. quanquam 4. §. 1. de censib. Clement. 1. §. 1. vers. Civitas autem de pœn. Pat. Suar. d. n. 2. Barr. in Laut facta, §. Non unquam, n. 9. ff. de pœn. Menoch. conf. 2. exnum. 32. Boer. tract. de seditionis quaff. vlt. Mar. Alter. sup. vers. Secundo tota viuieritas. Quod verum est in concreto considerata, non in abstracto, quæ distinctionis explanabatur. De quibus late Menoch. d. cap. 598. per tot vbi quoniam viuieritas dicatur delinquere, & quoniam punitur.

Ibi: Hec autem ratio sufficiens non est.

Viuieritas huiusmodo dupliciter potest concepi, vel vi sic, sive la abitacio (vt Philosophi aiunt) id est per se quatenus est persona ficta à subiectis, ex quibus cōstat, separata; aut inconcretu (quod materialiter D. Couar. appellat) hoc est, illa & hominibus, qui cōlident lunt partes, quemadmodum de harcoitate toleramus dicere. In prima acceptione à personis sub se contentis differt, l. sed si hac io. §. Qui manumittitur, ff. de in ius vocand. l. sicut 7. §. Si quid ff. quod cuiusq; viuieris nomine, in tantum 6. §. Viuieritatis ff. de rer. diuis. l. 1. §. Serum municipum ff. de questionib. Caramuel in Theolog. fundam. nn. 327. Viulan. sup. n. 16. 17. Menoch. conf. 1061 n. 31. Felin. in cap. cum act. esissent, n. 22. de constitutionib. quare & ppellatione perfonarū viuieritas sic accepta non continetur. Bald. in cap. 1. 4. Conuenticula de pac. tenend. in vbi. fendor. Viulan. n. 11.

In secunda vero acceptione viuieritas idenfificatur cum illis, quos complectitur, ita vt quod de illa disponitur, de singulis, qui eam componunt, dispositum intelligatur, l. si cognatis 20. §. 1. ff. de reb. dub. quo sensu dicimus viuieritatem delinquere, nam quatenus est per-

N 2. fo-

sona facta dellatum perpetrate non potest nam anima caret, & abique voluntate non delinquitur. l. 1. q. 1. ff. si quadrup. pauper fecit. dicit. l. 1. q. Dianus. ff. ad leg. Cornel. de peccatis. l. 1. cum autem 2. 3. 5. Excipitur, el. 1. ff. ad edit. edic. Sic etiam accipitur, cum agitur de Ecclesiastico interdicto, si quidem interdicta vniueritatem, singuli de illa manent interdicti, vt paulo infraeius probabimus. Nullo tam modo vniueritatis potest excommunicari, vt dictum est nuper, n. 1. 8. De qua distinctione vniueritatis, Alter. sup. vers. Tertium collegium.

142. Idem iuriis erit si excōmunicentur omnes cives alculeus ciuitatis, nam hac excommunicatio ad vniueritatem refertur, argumēt. l. 2. ff. de verb. dub. Debēt ligatur in guli nominatim excommunicari, aut sub aliqua certa demonstratione, per quam solum qui delinquerint, comprehendantur, vt si dicatur: Excommunicati cives Mediolanenses, qui hoc facinus admiserunt, vel admiserint, nam per huiusmodi formam prouidetur, ne infantes puniantur, ut P. Suar. de censur. disp. 5. f. 1. 2. n. 2. Bonac. sup. d. n. 11. vers. Dixi.

143. Ex premisis appareat, recte ad. Couart. vt defoluolā reijci rationē à Canonistis tradictam, quam nouissimē sequitur Vili. uan. d. c. 4. n. 15. nā etiū vniueritas in abstracto cōsideratur careat anima tamē, in cōcreto accepta cū homines contineat, qui animam habent, capax est excommunicatiois, quā in singulis de communitate redunt, sed hoc prohibetur in d. 5. In vniuersitatem, vbi Pontifex loquitor de vniueritate in concreto, vt patet ex ratione, quā in eo texu redditur, & aduerit Pat. Suar. disp. 18. f. 1. 2. n. 2.

Vers. Fortassis et ratio

144. Ratio hæc tradita à Pontifice, in d. 5. In vniueritatem, quam D. Couart. exornat, ab omnibus communiter probatur, quoniam iniquum foret, vt innocentes tam gravi poena spirituali teneretur, P. Suar. d. disp. 18. f. 1. 2. n. 3. Bonac. d. n. 11. Alter. sup. vers. Respondēdo ad dubitationem, & alii laudati. up. n. 137.

Ibi: Culpa mortalis criminis perpetratum.

145. Excommunicatio maior nisi pro calam mortali nequit imponi, P. Suar. d. disp.

5. f. 1. 3. pertat. Bene sup. tom. 2. cap. 19. dub. 25. n. 2. Gutier. Canonicas. lib. 1. cap. 7. n. 23. 24. Sanch. in Decalog. lib. 2. c. 8. n. 7. Menoch. cōf. 308. n. 14. Nauar. in manual. c. 27. n. 9. Mar. Alter. de cōf. lib. 3. disp. 1. cap. 1. in principi. Augusti. Barbol. de poto. Episcop. p. 3. alleg. 96. n. 22. D. Couart. in c. alma mater. p. 1. 9. n. 1. Diu. Thom. in 4. dī. 18. q. 2. art. 1. Salas delegib. disp. 1. 6. f. 1. 9. ad fin. Filliue. tracf. 11. cap. 6. q. 2. Bonac. d. tracf. de censur. disp. 1. q. 1. punc. 1. propost. 3. n. 6. Pat. Vazq. tom. 4. in 3. p. dub. 12. de excommunicat. n. 2. Dian. p. 3. tracf. 5. resolut. 66. Rationem reddit Mar. Alter. ex d. Thoma. quia scilicet cum per excommunicacionem homo ab ingressu Regni Cœlestis excludatur iuxta illud Matth. 18. ibi: Quæcumque illigauerint super terram, &c. Quæ verba etiam ad potestatem ligandi per centuras in foro exteriori referuntur, vt notat ibidem D. Augustini. Mar. Alter. p. 1. disp. 37. lib. 1. cap. 1. vers. Et ad dubitationem, Calatr. aduers. horef. lib. 6. verb. excommunicatio. Ludou. Magona in clyp. militari. Eccl. verb. Excommunicatio, nequit talis pena infligi, nisi precedat culpa, quæ illa digna sit, qualis est peccatum lethale.

Sed quoniam aliquis peccatum mortale 146 peractum, omnino internum perpetrat, cenfura hac ligari non potest, quoniam Ecclesia ob actus mere internos potestatem coercendi non habet, Mar. Alter. d. lib. 3. disp. 1. cap. 2. vers. At oīo his annotatis, Diana p. 5. tracf. 9. resolut. 4. 8. Unde si quis ita lauitur Clericum percusserit, vt dimitxat venialiter peccet, iuxta actionem exteriorem, excommunicationem non incurrit, quoniam ex prauo animo grauitate offendendi culpam mortiferam admittat, Sicut summa. verb. excommunicatio, in explicit. Bull. Cœne. num. 3. Enriq. lib. 6. de penitent. cap. 14. num. 6. C. lib. 13. de excommunicat. cap. 17. num. 2. Sanchez vbi proxime, Gutier. sup. dict. lib. 1. cap. 5. num. 13. Eman. Rodrig. in summa, tom. 1. cap. 80. num. 3. in 2. edit.

Si autem sententia maioris excommunicationis proferatur pro peccato 147 veniali, erit ipso iure nulla, Pat. Suarez dict. f. 1. 3. num. 7. Nec valebit, quoniam Pontifex sam ferat, idem Suarez num. 4.

Ibi:

Ibi: Ex quibus apparet excommunicatio non posse.

148. De hoc diximus sup. n. 142. Et ita tenet communiter DD. quia cessa ratio d. g. In vniuersitatem, cum solūm delinquentes poena afficiantur, Mar. Alter. d. lib. 3. disp. 1. 10. cap. 6. vers. Dico tertio.

Ibi: Eadem ratione etiam.

149. De hac questione an scilicet sententia excom municationis in vniueritatem prolata tecet, vt nocentes illegit, agit latè Mar. Alter. d. c. 6. & Iomnino non valere resolut, nisi à Pontifice feratur, vers. Respondēdo ad dubitationem, & vers. Di- co secundū, quod verius, ac receptius est, quoniam à quoconque latam tenere culpabiles, sententia Cened. ad collect. 25. n. 3. Zerol. in prax. Episcop. part. 2. verb. excommunicatio, vers. 7. quos refert Barbol. in collectan. ad d. cap. Romana, in fine.

Num. 10.

150. Interdicto Ecclesiastico affici potest cōmunitas, vt Collegium, Ciuitas, propter eius delictum, aut Superioris Ecclesiastici, vel secularis, qua cenitura etiam innocentes ligantur, Dian. part. 5. tracf. 9. resolut. 1. 3. Valent. tom. 4. p. 7. q. 17. punct. 4. Tusch. lit. 1. concil. 276. n. 5. & lit. V. cōclus. 266. n. 5. Pat. Suarez disp. 32. f. 2. n. 11. D. Couart. in d. cap. alma mater. p. 2. q. 1. n. 4. Bonac. sup. vers. Dixi. Coninch. de Sacrament. tom. 2. disp. 13. dub. 6. nu. 4. 6. Vgolin. sup. tab. 2. cap. 26. Aug. Barb. in collect. ad cap. sententia. 4. n. 4. de cōsentent. excommunicat. in 6. Mar. Alter. tom. 2. tracf. de interdict. disp. 1. cap. 5. vers. Respondēdo per interdictum. Menoch. d. 98. n. 21.

151. Impuberis etiam interdicto astriguntur, modo utrum rationis habeant, quidam peccatum sufficit. Pat. Suarez. disp. 36. f. 2. n. 7. Bene sup. cap. 13. dub. 3. in fin. D. Couart. d. part. 2. q. 4. n. 5. vers. Duodecim. Azor. tom. 1. lib. 7. cap. 41. q. 10. Henr. lib. 13. de irregularit. cap. 3. n. 4. in glo. lit. Z. Salas de legib. disp. 1. 4. f. 13. n. 226. Sanch. sup. lib. 1. cap. 12. n. 10. Sed poenas aduerterus violantes interdictum iure impositas non incurrit, vt aduerterit Bene vbi proximi. Infantes vero, amentes, alijue rationis expertes poenam non subiiciuntur, interdictum nullomodo cententur, quare poterunt Divinis adesse, nam talis p̄silitudia rationalis non est, quæ sola pro-

hibetur, Sanch. D. Couart. vbi proxime. Be- ne n. 16. Bonac. d. tracf. de censur. disp. 5. punct. 1. n. 21. Aulla eod. tracf. p. 5. disp. 1. dub. 4. concil. 6. Mar. Alter. sup. cap. 5. vers.

Ex his. Dubitatur tamen an caduera humili modi personarum possint in Ecclesia non interdicta tepeliri, cum interdictum personale generale est, sed non locale, ne- gant Aug. Barbol. in collectan. ad cap. quod in te. n. 10. de pœnit. Alter. vers. Secundo dī- co. Bene vbi proxime Bonac. punct. 5. n. 9. qui alios allegant, sed contrarium tenet Suarez d. f. 1. 2. n. 8. quod recte pro- bat, & plane deducitur ex traditio infa- num. 161.

Interdicta ciuitate, etiam ciues absen- 152 tes tempore interdicti ligantur, Bonac. d. punct. 1. n. 19. Alter. vers. Respondēdo etiā. Quodfallit, quando quis habet duplex domicilium, viuum in loco interdicto, & alibi alterum, nam si non habiter, vbi est interdictum, eo nō innodatur, Bonac. n. 20. Sylvest. verb. interdictum 2. n. 13. P. Suar. disp. 3. 2. f. 1. 2. n. 1. 6. Dian. p. 5. tracf. 10. resolut. 70. De quo videri possunt multi quos laudat Bonac. Sed populo in- terdicto Clericus non comprehenditur, cō- si sententia 16. de sententia excommunicat. in 6. D. Couart. sup. p. 2. q. 1. n. 7. Federic. de Se- nis conf. 3. 2. Bonac. punct. 1. n. 15. Tu- ch. d. concil. 276. n. 6. Alter. vers. Quinto, da- bitari, & ali communiter.

Ibi: Nam ista eccl pœna spiritualis non est.

Interdictum pœnam spiritualem cō- 153 muniter DD. dicunt, cum priuet hominem bonis spiritualibus, assidentia scilicet Ditinorum, Ecclesiastica sepultura, ac quorundam Sacramentorum perceptione, & ita eam appellant Bonac. punct. 2. n. 5. Pat. Suarez. disp. 3. f. 1. 1. num. 1. qui disp. 3. 6. num. 10. D. Couart. expreſſum impunat aſferens, ideo inno- centes haec pœna teneri, quia bona, quæ interdictum auferunt, non sunt simpliciter necessaria, & alij modis eorum iactura potest refarciri, & alia cires hoc videnda tradit, ex d. n. 10. Adde glo. ind. cap. si sententia verb. interdicti. Sed D. Couart, affer- tio sic defendi potest, vt dicamus interdictum non esse pœnam spiritualem, quia non auferit ea, quæ de necessitate ad salutem aternam desiderantur, vt Suarez ait.

N. 3

Ibi:

Ibi: vnde cuius interdictis

154. Constituitur dominium in Civitate generali personali interdicto affecta centuriā hanc incurrit, Pat. Suec. disp. 3. sect. I. n. 16. Tusch. ubi proxime n. 13. Bonacini. punct. 1. m. 19. Senis sup. n. 5. vers. Sed si non effert, Albert. vers. Respondeo durante, Palud. in 4. disp. 18. quest. 8. art. 1. b. Quod secundum qnod limita si iam omnibus extinctis ciuiis interdictis, alij ad eandem Civitatem habitandum accedant, ibique dominium constituant, Alter. vers. Respondeo cum dicimus.

155 Similiter puer, qui erat vslus rationis
experts tempore, quo cospit ciuitas esse
interdicta, quanvis tunc non innodetur
censura, ut nuper aiebamus, tamen si in-
terdicto durante vslum illum habuerit,
interdicto deinde subiacet, Pat. Suar.
disp. 36. sect. 2. n. 9. Bonacin. ubi proxime.
Idem de aente dicendum est, si resipisci-
cat, cum eadem militet ratio.

Ibi: Sic ē contrario ciuis interdictus.

156. *Cuius sub generali interdictio populi
comprehensius, qui nullam cautam tril-
buit, leu culpm admisit, allò domiciliu
transferens à celsura liberatur, Pat. Sua.
disp. 3.8. num. 16. 18. D. Couar. sup. num. 6.
2. *Sqod si persona, Syluct. vbi proxime à
n. 10. Bonac. d. n. 19. Tufch. d. conc. 276.
n. 19. Sen. sup. n. 4. 5. verf. Similest. & verf.
Si non effest. Alter. vbi secunda hoc.**

157 Idem est, si communitas dislocatur,
nam inculpabiles ab interdicto immu-
nes remanent, Pat. Suar. *vbi proxime n.*
15. eadem ratione potest dici à censura
eximi, qui durante interdicto, quo ligat-
ur, in amentiam incidit, nam hic ad deli-
ctum minimè prolibebitur, cum eius
assentientia rationalis non sit, quæ solem
est verita, ut ex Sanch. diximus *sup. num.*
15. 1. sepcili voto propter superuenientem
cum amentiam in loco sacro non pote-

tem amentium in loco factio non poterit, nisi mentis compos posset, quia punitio sepultura respicit cadaver, quo anima, rationeque caret, sufficitque aliquid quando hominum hanc centuriam incurrit, ut sacra sepultura tradi nequeat; eius cadaver, nisi abstinuerat, quanvis eo, qui à tempore impositi interdicti mentis erat impus aliud probauerimus, d. 151, quod optimè coniuncta ratio, quā affert Bonac. punct. 5. n. 9, à nobis latus ibidem.

158 Aliter omnia præmissa se habere , fa-

milia interdicta, putat Bonac. d. punct. 1. num. 16. inquit enim, accedentem ad familiam interdictam, vt familiari sit, non interdici, è contra qui à familia eadem dicitur, non eximi censura, quan-uis fit inculpabilis; sicut hoc interdictum generale non est. Alter. vers. Ut sciamus. Sed hæc ratio non omnino conuincit, cum quod personas de familia generale sit interdictum.

Ibi: Primum quod si iudex.
Interdicta ciuitate interdicto persona-159

Intercedit enim etiam per consequentiam censetur lo-
cuseidem censurę subiici, ita ut in eo ne-
queant, sicut exclusis interdictis, Diu-
nina celebrari. Hoc tenet istud, ac latè
probat D. Conat d. f. 1. num 7. vers. Se-
cundo hic est adnotandum, Valent. tom. 5.
disj. 7 punct. 2. vers. Quartio. Nauar. sap-
cap. 27. num. 168. Tusci. num. 12. pro qui-
bus facit text. in cap. quod nonnullis 25. de-
privileg. cui tan. en. responderi potest, ibi
fermonem. sive de interdicto locali, vt
patet ex verbis: *Con mune terre, quæ ad*
loca referuntur, cap. cū in partibus, f. vlt.
de verb significat.

Contrarium verò aduersus D. Couar. 160
docet Alter. ^{sup. cap. 6. vers.} Verum contra-
ria, Domin. Sot. dis. 2. 22. quaf. 3. art. 1.
Pat. Sust. dis. 32. sec. vii. num. 32. vbi la-
tè probat adiecens cap. 1. de iur. in 6.
quod sane glos. ibi verb. ipsorum, recli in-
terpetatur, nam illud. Terre iporum,
non denotat, generali interdicto perso-
nali esse locale addēdum, sed quod prop-
ter consumaciam vniuersitatis interdi-
ctæ, censura extenderat ad omnes, qui
eius iurisfalcioni subiiciuntur, & ita eue-
nit, vt propter culpam Superioris in-
nocentes plectantur. Posset nihilominus
hæc sententia ut æquor defendi, ne po-
narum extensis concedatur.

Ibi: Secundum, is, qui habitat in loco interdicto.

Interdicto generali personali ligatus, 161
qui culpa reus non est, potest in loco Sa-
cro non interdicto lepitali, g. o. in cle-
meut. I. verb. nominativum de se�ptur. Dian-
paat 5. tract. 10. resolut. 66. Pat. Stuar. disp.
35 sect. 3. nn. 2. vbi probat ex extravaagis.
ad entitatem, Cornej. de interdict. disp. 3. §.
5. quasf. 2. Mar. Alter. dis. p. 6. cap. 5. vers. Si
autem loquamur, Bonacina. d. punct. 5. n. 4.

Varia. Resolut. Lib. II. Cap. IX.

15-I

- Vgolin. tab. 5. cap. 9. § 4. &c alij. Atque ita ampliandum est, quod D. Conat. docet in praesenti, nam a fortiori qui nullo modo interdictus est, et si decedat in loco, ubi est interdictum generale locale, aut personale, poterit ad locum non interdictum deferti, vt ibi sacra lepitura tradatur, sic tenent Alter, ubi proxime disp. 1. vers. Dicimus secundo, Bonacrin. num. 5. Henr. lib. 1. cap. 4. 4. num. 4. Reginald. lib. 32. tract. 3. cap. 28. num. 37. Pat. Suar. disp. 35. sect. 1. num. 3..

Veri. His omnibus accedit.

62 Cum Scyllaceni duos Episcopos suos continuo interfecerint, Gelasius Papa in cap. ita no. vlt. 25. quæst. 2. decreuit, vt ciuitas illa dignitate Sedis Episcopalis priuaretur, ex quo textu notant communiter DD. quamcumque ciuitate, quæ propter occidit Pastorem, similiiter esse puniendum, modo ille iam sufllet in Episcopum confeccatus, de quo Ricciul. de iur. personar. ext. grem. Eccles. lib. 3. cap. 7. n. 9. Bonacrin. sup. punct. 6. num. 3. Farinac. in prax. rom. 1. quest. 112. inspect. 2. num. 13. 1. Baiard. in addit. ad Clar. 6. fin. quest. 77. num. 29. Menoch. de arbitriis. cas. 5. 98. num. 22. idem docet, si communitas Cardinalem interficiat, Farinac. quest. 24. n. 122. similiiter plecitur, si impedit Inquisitoribus munus suum exercere, vel Summi Pontificis electionem fieri, cap. ad abolendam 6. Ciuitas de heretic. cap. ubi periculum 3. 6. Ciuitas de electi. in 6. Menoch. num. 23. 24.

9 Quando obiectentes crimina in iudicio ad inscriptionem tenebantur.

10 Inscriptio quid sit, & que forma siebat.

11 Accusatores olim non probantes penam obiecti crimini sustinebant, hodie iudicis arbitrio coeunterunt.

12 Calumniator puniretur ex actis iudicij, in quo calumnias esset.

13 Teflis, qui in causa, ex qua pena corporalis ex irroganda, falso contra innocentem depositum, quomodo plebitur, & num. 14. 15.

16 Homicidium quia pena non dignum, & an valeat statutum pecuniariam tantum pro illo inferens, & que ad num. 26.

22 In coercendis delictis potius in lenitatem, quam in rigorem propendendum.

23 Grauior delicta acris punienda.

24 Iactura maxima patrimonij grauis pena existimat.

25 Occidens in rixa extempore quomodo puniatur, & n. 26.

27 Pro defensione honoris licet iniuriante occidere in continenti.

28 Penna minutur ei, qui post multum temporis punitur, & que ad n. 34.

35 Sacri eloquij interpretatio traditur.

36 Nobilis quando mittitur, vel acris puniatur, quam plebeius, ad n. 40.

41 Quæ personæ torqueri non possint, ad num. 45.

46 Quæ probatio requiriatur nobilitatis, rebus non torqueatur.

47 Torqueri qui non possunt, quando metus tortura eis licite infaturat.

48 Confessio tormentis, aut metu eorum extorta à persona priuilegiata non tenet.

49 Nobilis suo priuilegio renniciare non potest, vel torqueatur.

50 Priuilegiati pro quibus delictis tormentis subieciantur.

51 Nobilis cognominisœ plectendi non sunt, linaria, &c. 53. 57. 58.

52 Reus lese Maiestatis torquetur nullo obstante priuilegio.

54 Nobilis reus lese & Maiestatis in Hispania decapitatur.

55 Furcarum supplicium de capitulatione leminus, sed turpius.

56 Diuities nobilium priuilegij non gaudent.

59 Mandans & execuens delictum pariter puniuntur, limitatur ibi, & etiam quoad confulentem, & auxiliantem, n. 60.

61 Qui non habet in bonis, vel honore carcer